

Trời sẽ không tha cho những kẻ phá Chùa Liên Trì, giẫm đạp lên Phật pháp

Mai Tú Ân

Liên Trì, thuộc GHPGVNTN một ngôi chùa đã có tuổi đời đã 70 năm, hiền hòa nằm nép mình dưới tán cây bên bờ sông Sài Gòn quận 2, Sài Gòn. Ngôi chùa như một sinh linh nhỏ bé bao năm nay hòa nhịp tâm linh của người dân quận 2 đã không thể biết được số phận tàn nhẫn sắp giáng xuống đầu. Hòa thượng trụ trì Thích Không Tánh, các Đại đức và Phật tử đang ngụ trong chùa cũng không biết được điều đó. Hơn 500 bộ di cốt của Phật tử đã vãng sanh đang gửi trong Chùa cũng không biết được điều đó.

Buổi sáng sớm ngày 8/9/2016, mặt trời đã lên cao. Gió nhẹ từ bờ sông thổi vào, mang đến cái tiết cuối thu hơi lành lạnh. Hòa Thượng trụ trì Thích Không Tánh, người đã sống ở ngôi chùa Liên Trì này 50 năm có lẽ, cùng với vài các đạo đức khác đang buổi hành lễ sáng. Có vài Phật tử, dân oan ngụ trong chùa đang dọn dẹp quét tước trước sân... Tiếng gõ mõ cóc cóc quen thuộc vang lên, điểm thêm một tiếng chuông ngân bay xa xa...

Đột nhiên con đường trước cổng chùa Liên Trì bỗng tối sầm lại, Tiếng còi hụ, tiếng động cơ xe ô tô rền vang, và những bóng người xa lạ từ đâu bỗng xuất hiện đầy trước cổng chùa. Các lực lượng CA, CA chìm mặc sơ vin, bảo vệ, dân phòng...với hàng trăm người cùng với dùi cui, roi điện và cả súng nữa xuất hiện bao vây kín mít cả ngôi chùa. Một hàng rào Cảnh sát mặc sắc phục đứng lập vòng rào phía bên ngoài để ngăn cản những Phật tử và người dân nào muốn vào chùa để chia sẻ nỗi khủng khiếp cùng với các nhà sư.

Hòa thượng trụ trì cùng các đại đức ngôi nơi gian chính trong thế Khiết Già của tinh thần bất bạo động. Bên ngoài là tiếng còi hụ, tiếng loa đọc lệnh cưỡng chế vang lên cùng tiếng khóc nức nở của một vài Phật tử bị ngăn không cho vào chùa.

Rồi đúng 7,30 CA cắt cổng khóa chính và ủa vào chùa như một cơn sóng dữ. Những thân hình to lớn, những tiếng la hét, tiếng chửi thề của lực lượng cưỡng chiếm chùa vang lên ầm ĩ trong những tiếng cầu kinh hồi hả, tắc nghẹn của các nhà sư, giống như tiếng khóc của bầy chim sẻ nhỏ đang than khóc cho cái tổ giờ đây đang tan tác tơi bời...

Nam Mô A Di Đà Phật. Nam Mô A Di Đà Phật...

Những kẻ cướp chùa to lớn không hề nương tay khi nắm lấy từng vị sư đang ngồi gõ mõ tụng kinh, và rồi cứ 5 nhân viên nắm quặt tay vị sư ra sau lưng rồi xô sàng đẩy họ đi. Những nhân viên công an mặc thường phục lực lưỡng mở cửa từng phòng để kiểm tra rồi cưỡng chế các tu sĩ đưa ra ngoài phòng khách làm việc. Hòa thượng Thích Không Tánh đứng chết lặng khi nhìn những vị đại đức đáng kính cùng vài Phật tử bị đối xử như những kẻ tội phạm, nhìn ngôi chùa thân thương bao nhiêu năm qua giờ như một cái trại tập trung nhỏ với từng đoàn Công An chìm nổi hằm hằm đứng canh chặt hết cả chùa. Chưa bao giờ hòa thượng trụ trì lại thấy cảnh hung hăng, bao ngược của hàng trăm công an chỉ để trấn áp vài vị sư già cùng ngôi chùa nhỏ bé của mình. Ông ngã xuống gần nơi thờ tự, chỗ chính điện đặt tượng Phật, tượng các vị Bồ Tát... và ngất đi...

Khi hòa thượng trụ trì tỉnh dậy, ông buộc phải nằm nghe các lực lượng thay mặt cho chính quyền đọc lệnh cưỡng chế. Rồi cùng với đại đức Thích Đồng Minh, ông bị đưa ra xe và đi viện quận 2 trong vòng vây của hàng chục công an viên. Điện thoại bị phá sóng, và trong mấy ngày sau đó các Phật tử phải chia nhau đi tìm thì mới biết được ông nằm ở bệnh viện quận 2. Các tu sĩ và Phật tử còn lại bị cưỡng ép đưa đến nhà tạm ở mãi tận Cát Lái. Toàn bộ đồ đạc trong chùa như tượng Phật, pháp khí, di ảnh và mọi vật dụng của chùa đều bị cưỡng chế di dời. Hơn 500 bộ di cốt ở chùa cũng bị đưa về nhà tạm. Chùa Liên Trì chính thức bị thất thủ.

Những ngày này ai nặng lòng muốn được nhẹ bước chân thăm ngôi chùa một thời nổi tiếng đó thì đều bất thành. Như một tiền đồn bị thất thủ, chùa Liên Trì bị những lưới thép, cùng các đơn vị công an bao vây và cấm ngặt mọi sự nhập chùa. Những tấm nilon lớn quây chặt và che kín tất cả mọi con mắt nhìn vào. Ở đằng sau những tấm vải nilon che giấu là một cuộc phá chùa vĩ đại mà chính quyền quận 2 đang tiến hành. Không hề có bóng tối nào che bớt che đi cảnh bọn Bá Đạo đang hào hứng phá chùa. Chỉ có những Phật tử và người dân gần chùa đang ngẩn ngơ đứng nhìn ngôi chùa thân thiết đang bị công nhân và máy móc đập phá dần, đập phá dần... Những mảnh di vật thiêng liêng, nơi vài năm trước đã từng là trạm xá dành cho các thương phế binh VNCH chen chúc đến khám bệnh. Nơi mà bao dân oan, dân đen gặp hạn đã từng lẫn ra ngủ cũng đang biến dần, biến dần...

Chùa Liên Trì không còn nữa. Nó không còn bởi vì 70 năm trước các tu sĩ tiền nhiệm của sư Thích Không Tánh đã chọn lựa một nơi mà 70 năm sau có bầy ma quỷ đang nhày múa vì đã triệt hạ được một ngôi chùa có tên Liên Trì. Ngôi chùa không còn nữa bởi những kẻ vô đạo buôn thần bán thánh đang hò reo ăn mừng vì cái chiến công ấy...

Rồi một ngày kia hòa thượng Thích Không Tánh được thả về từ đám công an. Nhà sư đã thảng thốt bước vội vào cái nơi ngổn ngang sắt thép và không tìm đâu thấy bóng dáng của chùa xưa nữa. Bất ngờ vị sư già ngồi sụp xuống cái đám gạch vụn tan hoang đó. Ông bật khóc. Những giọt nước mắt chưa bao giờ rơi của vị sư trụ trì tuổi 80 bỗng lăn rơi xuống cái nền đất gạch ngổn ngang, mà mới đó từng có một ngôi chùa nhỏ nép mình dưới tán cây xanh mang tên Chùa Liên Trì...

Khóc đi, cứ khóc nữa đi, cứ khóc
Khóc để mai sông cạn khóc đá mòn..

Sr:DLSN